

1999. С. 576—577; Сержпутовскі А.К. Прымкі і забабоны беларусаў-палешпукоў. Мн., 1998. С. 64—71.

Y. A. Vasilevich.

.....

СОН. Персаніфікаўся ў вобразе галубка, якога прысылае Бог да дзіцяткі, каб тое заснула. С.-галубок калыхаў люльку, адным крылом пакрываў малому цемечку, другім — вочкі, тады дзіця засынала добра, як каля маткі, і пакуль яно спіць, С. сядзіць ля яго галоўкі і адганяе жахі. Таму нярэдка ў калыханках згадваюцца вобразы не толькі самога С. («Ходзіць Сон ля вакон, а Дрымота — каля плота. І пытае Сон Дрымоту: «Дзе мы будзем начаваць і дзіцятку калыхаць?»), але і галубоў («Люлі-люлі-люлі, прыляцелі гулі»...). У некаторых мясцовасцях існавала традыцыя чапляць над калыскаю ці ложкам дзіцяці саламянага галубка.

Lit.: Беларускія народныя прыкметы і павер'і. Кн. 3. Зямная дарога ў вырай. Мн.,